

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

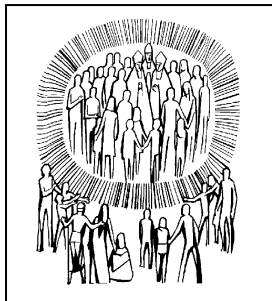
15. ROČNÍK - ZÁŘÍ 2017 - ČÍSLO 163

FARNÍČEK

**BĚHEM PRÁZDNIN
BYL NA LUKOVSKÉM
ZREKONSTRUOVÁN KŘÍŽ**

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

prožili jste prázdniny s dětmi či vnučaty, dovolené s putováním za krásami naší vlasti i jiných zemí, poutě na různá místa blízká i vzdálená takže všichni máme za co děkovat Bohu i lidem.

Nyní vstupujeme pondělkem 4. září do nového školního roku, který se nás všech – i když nejsme školáci – nějak dotýká.

Ve farnosti vstupujeme do nového pastoračního roku. Po mém ročním pozorování života ve farnosti chci spolu s vámi vstoupit do některých nových pastoračních aktivit.

Nově zavádím bohoslužby pro děti předškolního a nižšího školního věku. Budou ve středu v 17. hodin. Zúčastnit se může kdokoliv, ale budou zaměřeny na rodiče s dětmi. Bohoslužba v 18.15 už nebude.

Nově začne příprava mládeže i dospělých k přijetí svátosti biřmování. Na ně je třeba osobně se přihlašovat zapsáním na připravený list v sakristii. První orientační setkání všech přihlášených bude v neděli 1. října v 19. 00 na faře.

Nově začne kurs vzdělávání dospělých v křesťanské víře. Bude probíhat v úterý ve večerních hodinách (od 19. do 20. 00). Začne v polovině října a skončí v půlce dubna. I na něj je třeba se zapisovat v sakristii.

Nově také začne katechumenát – příprava dospělých na přijetí tzv. iniciačních svátostí (křtu, biřmování a eucharistie). Začne začátkem října, pokud se přihlásí alespoň tři zájemci. Prosim o osobní přihlášení se u mne.

Budou na to čtvrteční večery od 19 do 20.00.

Novota také bude u prvních pátků. Vždy bude svatě přijímání pod obojím způsobem. Účast na bohoslužbě o prvním pátku v měsíci a přijetí Ježíše do očištěného srdce má zvlášť Ježíšovo zaslíbení. S prvním pátkem také souvisí setkání na faře s duchovní četbou textů Písma na následující neděli. O tom všem se dočtete na dalších stránkách Farníčku.

Všem Vám přeji a vyprošuji dobré nastartování do této etapy a ze srdce žehnám.

Váš otec Josef.

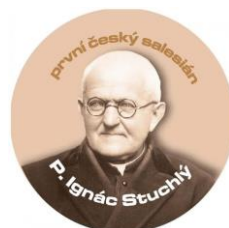
Milí přátelé, již po třinácté Vás srdečně všechny zveme na letošní **Stairčkovu pěší pouť z Fryštáku na sv. Hostýn a zpět** (cca 35 km), **kteřá se uskuteční ve čtvrtek 28. 9. 2017, kdy si připomínáme 90. výročí příchodu salesiánů do Českých zemí (28. 9. 1927).**

Úmysl pouti je za uzdravení Michalky Láníkové.

Základní informace:

- 6.30 - Odchod od kostela sv. Mikuláše ve Fryštáku
- 11.15 - Mše sv. v bazilice (hlavní celebrant P. Josef Brtník, SDB)
- 12.15 - Možnost oběda v poutním domě nebo z vlastních zásob
- 14.00 - Odchod ze sv. Hostýna (od vody)
- 17.30 - Návrat do Fryštáku

S sebou dobré boty, bundu, pláštěnku a svačtinu.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Náboženství dětí základní školy bude obdobné jako v loňském roce. Děti první až třetí třídy budou vyučovány ve škole v pondělí mezi 12 až 14 hodinou. Od čtvrté do deváté třídy bude výuka na faře v Katechetické místnosti. Asi opět v úterý a ve středu.

Rozvrh bude upřesněn v ohláškách. Vyučování začne třetí týden v září.

Prosíme o urychlené přihlašování dětí. Přihlášky jsou v kostele a budou také dány ve škole.

PŘÍPRAVA DĚTÍ S RODIČI NA PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii - ve svátém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti.

Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem.

Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 6. 11. v 19.00 ve farním sále.

Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. Ta začne dva měsíce před slavností prvního svatého přijímání, které bude v neděli 22. 4. 2018 v 10.00.

KATECHUMENÁT

Katechumenát je příprava nepokřtěných dospělých na přijetí svátosti křtu, biřmování a eucharistie a tím samozřejmě také ke křesťanskému způsobu života. Také se mohou přidat i ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale nebyli vedeni k životu z víry v Ježíše Krista a chtěli by vstoupit s ním do vztahu i svátostným způsobem skrze svátost smíření a eucharistii. Přihlásit se můžete osobně u faráře Josefa Brtníka.

První setkání nově přihlášených bude ve čtvrtek 4. 10. v 19.00 v katechetické místnosti na faře.

PŘÍPRAVA KE SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

K přípravě na přijetí svátosti biřmování je možné se již přihlašovat v sakristii.

První schůzka pro všechny přihlášené bude v neděli 1. října v 19.00 na faře.

Na této schůzce budou zájemci rozděleni do dvou skupin podle věku:

Mladší 18 let - dvouletá příprava. Probíhat bude v pátek od 19.30 cca 1x za 14 dní. Součástí přípravy jsou i 2 víkendové pobyty ročně mimo Fryšták. Přihlašovat se mohou mladí lidé od 14 let. Je důležité, aby se jednalo o jejich vlastní rozhodnutí.

Sami se zapisí!

Starší 18 let - jednoroční příprava. Setkání budou každý týden.

Konkrétní den se domluví na první schůzce v neděli 1. října v 19.00 na faře.

PŘÍPRAVA RODIČŮ NA KŘEST DÍTĚTE

Společná příprava rodičů na křest dítěte je zpravidla v sobotu před křestní nedělí v 16.00. Společné křty dětí budou pravidelně první nedělí v měsíci při bohoslužbě v 10.00. Výjimky z pravidla jsou z rozumných důvodů možné. Je vhodné se na křest co nejdříve domluvit s farářem.

Dále vybrat vhodného kmotra a pořídit křestní roušku a svíci.

PŘÍPRAVA NA KŘEŠŤANSKÉ MANŽELSTVÍ

Velice se osvědčuje dvoufázová příprava, která má dvě části.

Jedna se nazývá „vzdálená příprava“ a druhá „blízká nebo bezprostřední.“

Vzdálená příprava může začít, když chlapec a dívka začnou vnímat svou známost jako vážnou a začínají spolu hovořit a uvažovat o manželství, do něhož chtějí vstoupit třeba za rok. Tuto přípravu je možno absolvovat buď v pastoračním středisku ve Zlíně, nebo v konkrétní rodině, kde se schází několik měsíců maximálně pět pára snoubenců.

V obojí formě se probírají a prohovořují tato témata:

1. *Jak katolická církev chápe manželství,*
2. *Psychologie partnerského vztahu,*
3. *Vztahy k rodičům, přátelům a okolnímu světu,*
4. *Konflikty a jejich řešení,*
5. *Jak prožívat v manželství vztah k Bohu,*
6. *Manželství a sexualita,*
7. *Odpovědné rodičovství,*
8. *Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu.*

Blízká příprava obnáší několik setkání s knězem, který se snoubenci uskutečňuje především náboženskou a duchovní přípravu. Týká se to křesťanské víry, života z víry všeobecně, pak z křesťanského pohledu na manželství a rodičovství a praktického pohledu a domluvy na vlastní svatební obřad. Na tuto přípravu je třeba se přihlásit u kněze v místě sňatku půl roku před svatbou.

UVEDENÍ DO DUCHOVNÍ ČETBY NEDĚLNÍCH TEXTŮ PÍSMÁ

Leictio divina je jeden z velice osvědčených způsobů četby Písma, který byl praktikován v prvních staletích křesťanství v klášterech. Pak upadl v zapomenutí. K životu jej přivedl pro všechny Boží lid vynikající biblista a pozdější arcibiskup milánský Carlo Maria Martini. Jeho kolega biskup říká: "Díky Martinimu i každá babička v té nejposlednější vesnici v milánské arcidiecézi denně čte a rozjímá Boží slovo a žije z něho!" My ho zčásti používáme v malém společenství i v našem Uvádění do duchovní četby Písma o prvních pátcích v měsíci. Budou pokračovat 8. září v 19.10 v malých skupinách. Lectio má tyto fáze: Vzávej Ducha svátého, Čti Písmo, Rozjímej Písmo, Modli se s Písmem, Kontempluj, Uváděj do života. My používáme první čtyři kroky. Zveze vás k tomuto setkávání.

P. Josef Brtník

Pobožnost u nově zrekonstruovaného křížku

Stejně jako v uplynulých letech se neděli (23.7.) před svátkem svaté Anny konala v Lukovském „pouť“Letos se účastníci nejprve sešli u nově zrekonstruovaného křížku, který otec Josef požehnal. **Díky pomoci nadačního fondu Adopce památek byla tato více jak 100 let stará památka odborně zrestaurována v ateliéru MgA. Jiřího Fingera.** Je správné, že se stále najdou „dobré duše“, které nelitují prostředků a tyto (za minulého režimu) zdevastované památky jsou ochotny uvádět do původního stavu. Často za nemalých finančních nákladů.

Poté se účastníci přesunuli k pomníčku svaté Anny, kde proběhla krátká bohoslužba a pak už se sousedsky sedělo a povídalo. Nádherné letní slunečné počasí (i když těsně po poledni to vypadalo spíš na bouřku) korunovalo pohodu tohoto nedělního odpoledne. Velké poděkování patří všem organizátorům, zejména Zdeňku a Laďovi Orsavovi s rodinami, oběma Zdeňkům Konečným, Josefu Staňkovi ml., a všem dalším, kteří ctí odkaz sv. Anny a nezapomínají na poselství našich předků.

Za všechny účastníky mohu jen dodat, že je nám tu vždy dobře.

Vyprošujme si svými modlitbami od „babičky Pána Ježíše“ ☺ její mocnou přímluvu pro naši farní rodinu.

-pn-

FARNÍ TÁBOR

Letošní farní tábor se uskutečnil v termínu 30. 7. – 3. 8. v krásném prostředí fary v Horní Lhotě. Tentokrát tábor nesl název „Cesta do tajemného příběhu“. Co si pod tímto názvem můžeme představit, jsme zjistili až večer druhého dne. Z ničeho nic se celá fara ponořila do tmy tmoucí a z jedné chodby fary se vyvalil hustý, smrdutý dým. Běželi jsme se všichni podívat na toto místo.

Chodba měla na konci tajemné dveře, kterými jsme prošli ven...

Zde se procházela neznámá, tajemná osoba oblečená v bílém, která neodpovídala na naše volání. Šli jsme spát a čekali s napětím, co přinese další den. Ráno za námi opět přišla bílá, tajemná osoba, kterou jsme spatřili včera večer. Ukázalo se, že je to královna zdejšího kraje. Královna některé z nás označila tajným znamením a pak odešla. Sotva zmizela, objevil se skřítek, který nám vysvětlil, co se stalo, kde právě jsme a co je zač královna, která před malou chvílí odešla. Všechny, které královna označila, postihl strašný, nebezpečný mor, a proto jsme museli rychle hledat potřebný lék.

Z tajné zprávy jsme vyčetli, že se musíme vydat do Luhačovic k pramenu Aloiska a jeho voda mor bezpečně vyléčí. Když jsme se vrátili uzdraveni, dozvěděli jsme se, že skřítek byl také postižen morem. Naštěstí jsme si pro případnou další morovou nákazu vzali trochu vody z pramene Aloiska, a proto jsme mohli skřítkovi zachránit život. Za záchranu života nám dal na papírku telefonní číslo, na které jsme hned zavolali. Ozval se nám Angličan, který potvrdil, že se v britských novinách píše o zlé královně roznášející mor a která navíc vězní na neznámém místě pravého krále říše. Prozradil nám, že královna má kouzelnou hůlku, která je velmi nebezpečná. Další den jsme měli proto jasný cíl: zmocnit se kouzelné hůlky a zničit ji. Hůlku jsme zničili, ale museli jsme stejně před čarodějnici utéct do úkrytu na koupaliště. Při odchodu z koupaliště nám paní na pokladně dala dopis, ve kterém stálo, kde je uvězněn pravý král. Ještě tentýž den jsme se proto vydali na záchrannou výpravu do lesa nad farou. V lese museli tři nejdovzránější z nás překonat překážky nastražené královnou. Vše se povedlo a král byl šťastně vysvobozen. Následovala velká oslava, která nebrala konce...

Myslím, že tábor jsme si všichni moc užili a na všechny táborníky farního tábora se těšíme opět příští rok.

vaši vedoucí

NEBOJTE SE – OLOMOUČ 2017

Většina z nás bojuje každý den s nějakým strachem a proto i pro nás, kteří jsme se účastnili v srpnu Celostátního setkání mládeže v Olomouci, byla už přihláška na toto setkání prvním odvážným krokem. Od této chvíle uběhl krátký čas a nastal den, kdy jsme s těžkými krosnami cestovali z Fryštáku do Olomouce, kde jsme na šest dní, s více než 6 tisíci mladými měli zažít

krásné, obohacující společenství. Motto „Nebojte se!“, které nás provázelo celou dobu setkání, bylo pro nás od začátku velkou výzvou. Nebýt právě tou pohodlnou sedačkovou mládeží, jak řekl loni papež František při SDM v Krakově, ale že naopak:

„K následování Krista je zapotřebí dávky odvahy, je třeba se rozhodnout vyměnit pohovku za pár bot, které ti pomohou kráčet po cestách, o kterých se ti nikdy nesnilo...“ Celé setkání probíhalo od úterý 15. srpna do neděle 20. srpna. Protože je Olomouc studentské město, organizátoři pro nás zajistili ubytování na vysokoškolských kolejích a stravování v menzách. Hlavním dějištěm celého setkání byla Korunní pevnůstka, kde se každý den odehrával dopolední program spojený se mší svatou a pak večerní program, který byl každý den v jiném duchu. Jednou to byla např. Talkshow, kde se představil režisér Jiří Strach, zpěvák Pavel Helan se sestrou Anderou z řádu Paulínek. Další večer se nesl v duchu modlitby Taizé a poslední večer byla vigilie s adorací věnované Panně Marii. Každý den v odpoledním bloku si mohl každý z nás vybrat z nepřeberného množství přednášek, koncertů, sportovních a výtvarných workshopů. Do půlnoční večerky jsme si mohli zajít do kavárničky „U nebojsoy“, kde bylo možno zakoupit malé občerstvení a popovídat si v příjemném prostředí se starými známými kamarády nebo se i poznat s novými lidmi. V pátek odpoledne jsme se všichni vydali na pěší pouť na Svatý Kopeček. Několik hodin po příchodu jsme mohli obdivovat nádheru zapadajícího Slunce. S výhledem na krásně osvětlenou večerní Olomouc, jsme oslavili mši svatou a po ní následovalo překvapení v podobě ohňostroje. Myslím si, že pro mnohé z nás se tato pouť stala opravdu nezapomenutelnou. V sobotu se počet účastníků tohoto setkání rozrostl a to díky tomu, že tento den byl Den rodiny. Celý den byly po Olomouci otevřené kláštery, byly zpřístupněny výstavy a pořádaly se zde atrakce pro děti. Před večerním programem v Korunní pevnůstce jsme vyslechli velmi působivé svědectví italských manželů Chiary a Enrico Petrillo, které Bůh povolal k nelehkému životnímu úkolu. Toto svědectví najdete také v knize „Smrt nemá poslední slovo“. V neděli nás čekala závěrečná mše svatá, kterou nás náš olomoucký arcibiskup Jan Graubner vyslal zpátky domů. Jsme opravdu všichni rádi, že jsme vyměnili pohodlí pohovky za pár bot a vydali se na toto setkání. Opravdu jsme nelitovali. Atmosféra byla opravdu nepopsatelná, panovala zde stále velká radost a nadšení. Někdo poznamenal, což se mi velice líbilo, že to tu je jak v nebi...Teď jen záleží na nás samotných, abychom se nebáli vykročit do dnešního světa, ke každému člověku, který nezná, možná hledá... ale i zná Boha a přinést všem tu velkou radost, kterou jsme získali během celého olomouckého setkání.

děčka ze spolča

KNIHA – ŽIVOT V TEMPU ANDANTE / HANA PINKNEROVÁ

Vyrazili jsme si na výlet. Cílem byl kulatý kopec plný zeleně. Cesta vedla vlahým stínem i výsluním. Těšili jsme se na vyhlídku z kopce. Představovali jsme si, jak daleko do kraje uvidíme. Zpočátku byla cesta pohodlná, stoupání jen mírné a ve stínu hustých korun stromů jsme našli ochranu před slunečním žářem. Čím výše jsme vystoupali, tím byl porost řidší a stromy už zde nerostly vůbec. Cesta se zúžila a byla plná kamení. Bylo mi hrozné horko, dostala jsem žízeň. Říkala jsem si, že ten kopec vůbec nevypadal tak vysoký. Už tam přece musíme za chvíli být, povzbuzovala jsem sama sebe a těšila se, jak si na vrcholku kopce odpočineme. Zpátky dolů se půjde mnohem snadněji. Z kopce to půjde skoro samo. Ještě jedna zatáčka, ještě kousek cesty kolem pichlavého křoví. Kde je ten vrchol? Cesta se pořád vinula někam dál, ani už jsme příkře nestoupali. Nezdálo se mi však, že bychom se dostali na nějakou vrcholovou plošinu, že bychom doputovali k nějaké značce ohlašující vrchol kopce, prostě nic podobného. Rozhled do tří stran byl pěkný, ovšem čtvrtá zalesněná strana v nás nebudila dojem, že jsme na nějakém vršku. Tak asi jsme už na vrcholu a jdeme pozvolna opačnou stranou z kopce dolů. Jak máme poznat, že už jsme dorazili k cíli cesty? Unaveně jsem si utírala pot z čela. V rozpacích jsem se rozhlížela kolem sebe, abych zjistila, kam jsme to tedy došli. Že bychom byli vrchol kopce už minuli? Někdo chtěl jít dál, někdo se chtěl vrátit. Je zvláštní a nezvyklé nevědět, kde to jsme, zda jsme nepozorovaně dosáhli cíle, či zda ještě musíme zabrat a přidat.

Život je také cesta. Snad poznáme, že jsme dosáhli svého vrcholu, nebo jej můžeme přejít docela nepozorovaně. Kdy je správné přát někomu úspěch do druhé poloviny jeho života? Třeba v padesátce? Směšné! Kdo se dožije stovky? Dá se přát člověku v polovině jeho věku nebo spíš za ní to obvyklé všechno nejlepší? Ale pak se naskýtá důležitá otázka: Co je to nejlepší? Nemáme to v padesáti už náhodou za sebou? Padesátka jistě není konec života. I v tomto věku se člověk vyvíjí a roste. Jen trochu jinak. Jak tedy vypadá osobnostní růst po padesátce? Je sestup z kopce stejný jako cesta na vrchol? Neměl by.

Něčí vrchol může být jasně poznatelný, někdo jej přejde takřka nepozorovaně. Každého však čeká a nikdo svou životní křivku nemůže ignorovat. Moudrost spočívá v tom, že člověk pochopí a přijme. Je to jasné, nacházím se na druhé straně kopce. Sestupuju.

Některé výlety bývají poučné....

Hana Pinknerová (* 1963) pochází ze Znojma, vystudovala Pedagogickou fakultu na Masarykově univerzitě v Brně. Je vdaná, žije v Brně, kde provozuje malé knihkupectví a galerii. V Karmelitánském nakladatelství jí vyšly např. tituly: *O světle s Hanou Pinknerovou, O darech s Hanou Pinknerovou, O dřevěném panáčkoví, Kuchyňské pohádky a oblíbené knížky fejetonů: Brusinky, Budu asi lítat, Co Bůh šeptá maminkám, Další porce potěšení, Dneska jsem to stihla, Dvě minuty ticha, Jedno potěšení týdně, Smím být něžná, Středověk mého života, To pravé místo, Život v tempu andante.*

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ ROBERT BELLARMIN

Už dlouho se mluvilo o tom, že otec Robert Bellarmin bude jmenován kardinálem, a obecně se soudilo, že k málokomu se kardinálský purpur tolik hodí jako k němu. Odlišný názor zastával pouze on sám. V dopise svému bratru Tommasovi uvedl šest důvodů, kvůli kterým chce kardinálskou hodnost odmítnout: jeho duši to nijak neprospěje; ve světských záležitostech si již nelibuje a potěšení mu přináší jen studium a poklidný život; kardinálský purpur by jeho rodině neprospěl a pro jezuitu se nehodí; pro církve by jako kardinál nemohl udělat nic víc, než dělá teď. Papež Kliment VIII. však byl neústupný: „Z moci svaté poslušnosti a pod trestem smrtelného hříchu Vám prikazuji, abyste přijal kardinálskou hodnost, a pod trestem exkomunikace latae sententiae Vám zakazuji jakékoli námítky.“

Poslechl a stal se kardinálem. „Z Božího dopuštění jsem upadl do tenat, o nichž jsem již dlouho věděl a jichž jsem se obával,“ napsal svému blízkému příteli, kardinálu Agostinu Valierovi. Kardinál mu odpověděl: „Velmi na mě zapůsobila pokora, která prostupuje Vaším listem a Vy, dobrý služebník Boží, se tomu divíte? Vy, který jste již dlouho ozdobou Tovaryšstva Ježíšova, Vy, z jehož překrásných knih vyzařuje světlo znamenitého a rozmanitého poznání, díky němuž se Boží církve v cizích krajích očistila od mnoha omylů, světlo velkého věhlasu, zbožnosti a učenosti, Vy se divíte tomu, že jste získal pocty vyhrazené mužům vynikajícím ctnostmi a vzdělaností? Nesmírný údiv vzbuzuje právě Vaše pokora.“ List svědčí o tom, jak na Bellarmina pohlíželi ostatní členové svátého kolegia.

Kdo vlastně byl Robert Bellarmin? A proč se těšil tak velké úctě? Jaké je jeho místo v církevních dějinách? Narodil se dne 4. října roku 1542 v Montepulcianu a pocházel z urozené rodiny. V osmnácti letech vstoupil do jezuitského noviciátu při kostele svátého Ondřeje na Kvirinálu v Římě. Filozofii studoval na římské jezuitské koleji a teologii nejprve v Padově a pak v Lovani, kde dostal za úkol latinsky kázat univerzitním studentům. Jeho kázání měla velký úspěch - „ani široké kostelní lodi nemohly jeho posluchače pojmout“. Slavná lovaňská univerzita tehdy připomínala přetopený kotel, neboť na ní vyučoval doktor Michel de Bay, považovaný za muže velmi učeného a přísného, který má názorové blízko k reformátorům. Jako základní text pro své teologické přednášky si Bellarmin vybral Teologickou sumu svátého Tomáše Akvinského, a jakmile začal přednášet, okamžitě se dostavil velký úspěch. Díky svým úžasným znalostem pramenů Božího zjevení a teologie s velkou laskavostí, ale rovněž velmi energicky de Bayovo učení vyvrátil. De Bay se nechal vést Boží milostí, uznal Bellarminovy argumenty za pravdivé a své omyly odvolal. Po založení katedry teologie kontroverzí na římské jezuitské koleji byl Bellarmin roku 1576 povolán do Říma, aby na ní vyučoval. Jeho přednášky, které navštěvovali studenti z mnoha zemí, měly velký ohlas v celé Evropě. Ze všech stran přicházely prosby o jejich zveřejnění. Bellarmin se tomu ze skromnosti bránil, a proto se žadatelé obrátili na generála jezuitů Claudia Acquaviva, aby Bellarmina přiměl k tomu, co se pro dobro církve jevílo jako nezbytné. Všechny překážky se podařilo překonat a v letech 1586-1593 vydal Bellarmin ve čtyřech svazcích foliového formátu slavné *Disputationes de controversiis christianae fidei adversus huius temporis haereticos*, v nichž dokazoval pravdy katolické víry a zároveň vyvracel bludařské nauky. **Dokončení na následující straně**

DOKONČENÍ

Dílo mělo u katolíků i u protestantů ohromný úspěch. Svatý František Saleský říkal, že kdvž po pět let kázal v kraji Chablais. nepoužíval jiné knihy než Bibli a Bellarminova díla. Výmluvné je rovněž svědectví učeného kardinála Césara Baronia. publikované v jeho Análech: „Letos vydal P. Bellarmin své studie o sporných bodech křesťanské víry, jež všichni učenci toužebně očekávali. Konečně je obdrželi a zahrnuli je chválou.“

Bellarmino dílo vzbuzuje zájem teologů i dnes, po mnoha staletích výzkumů a kritického přehodnocení pramenů, a jeho četba je i dnes obohacující. Je to totiž průkopnické dílo, které nelze z dějin teologie vymazat. Po dvanácti letech vyučování byl Bellarmin kvůli nepevnému zdraví ze své katedry odvolán a pak se věnoval vydávání svých děl. V roce 1592 se stal rektorem římské koleje a poté představeným neapolské jezuitské provincie. O tři roky později, v roce 1597, ho papež Kliment VIII. znovu povolal do Říma a jmenoval ho poradcem Svatého oficia a examinátorem biskupů. Papež ho pověřoval i mnoha jinými úkoly. Historik J. Brodrick dokonce říká, že Bellarmina je možné označit za factotum („pravou ruku“) Svatého stolce. Když byl Bellarmin v roce 1599 jmenován kardinálem, vytyčil si tři programové body: neměnit svůj způsob života; nehromadit peníze a neobohacovat příbuzné; nežádat od papeže vyšší příjmy a nepřijímat dary od šlechty. Těmto předsevzetím zůstal vždy věrný, a i proto mu říkali „jezuita v červeném“. Bellarmin byl nejen vynikající teolog, jedinečný apologeta, nesmírně inteligentní muž a kardinál naprosto oddaný službě církvi, ale i opravdový muž Boží. O jeho vnitřním životě - spojení s Bohem, duchu modlitby, evangelijní opravdovosti, čistotě duše, lásce k bližním, službě potřebným a vnitřní svobodě - nejlépe svědčí jeho asketické spisy. Zrcadlí se v nich jeho duše zamilovaná do Boha a pevně ukotvená v Boží vůli. Když Bellarmin cítil, že se blíží smrt, získal od papeže svolení přestěhovat se do jezuitského noviciátu. Už netoužil po ničem jiném než po věčnosti. A když mu řekli, že konec je blízko, zvolal: „Ó, jaká šťastná novina! Jaká šťastná novina!“

Před smrtí ještě recitoval Krédo a vzýváje Pána zemřel dne 17. září roku 1621.

ZDE JE KOUSEK K OCHUTNÁNÍ Z JEHO MOUDROSTI A LÁSKY:

„Tys, Pane, dobrý a shovívavý a nejvyšší milosrdný, Kdo by ti nechtěl sloužit celým srdcem, začne-li aspoň trochu okoušet, jak laskavě a něžně se projevuje tvá otcovská autorita? Co ukládáš, Pane, svým služebníkům? Říkáš ústy svého Syna: Vezmete na sebe mé jho.“

A jaké je tvé jho? Mé jho netlačí a mě břemeno netíží. Kdo by nenesl s největší ochotou jho, které netlačí, ale působí příjemně, břemeno, které netíží, ale přináší úlevu? Právem jsi proto dodal: A naleznete pro své duše odpočinek. A co je tím tvým jhem, které nepůsobí únavu, ale přináší odpočinek? Je jím první a největší přikázání: Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem. Vždyť co je snadnější, příjemnější a milejší, než milovat dobrotu, krásu a lásku? A to všechno jsi ty, Pane, můj Bože....Proto považuj za své skutečné dobro to, co tě přivádí k tvému cíli, a za skutečné zlo, co tě od cíle odvádí. Úspěch i neúspěch, bohatství i nedostatek, zdraví i nemoc, čest i potupu, život i smrt nemá moudrý člověk pro ně samé ani vyhledávat, ani se jim vyhýbat; ale přispívají-li k Boží slávě a k tvému věčnému štěstí, jsou dobré a máš je vyhledávat, jsou-li však tomu na překážku, jsou špatné a máš se jim vyhýbat“. **Bože, tys povolal svatého biskupa Roberta, aby svými obdivuhodnými vědomostmi a ctnostným životem hájil víru a uskutečňoval duchovní obnovu tvé církve; na jeho přímělu pomáhej i nám v úsilí o vnitřní obnovu a o zachování neporušené víry. Skrze tvého Syna....**

KALENDÁRIUM ZÁŘÍ 2017

- 3.9. 22. neděle v mezidobí
 8.9. Svátek Narození Panny Marie
 10.9. 23. neděle v mezidobí
 13.9. Památka svatého Jana Zlatoústého
 14.9. Svátek Povýšení svatého kříže
 15.9. Památka Panny Marie Bolesné
 17.9. 24. neděle v mezidobí – Staříčkova pouť
 21.9. Svátek svatého Matouše
 24.9. 25. neděle v mezidobí
 27.9. Památka svatého Vincence z Paula
 28.9. Slavnost svatého Václava – pouť na Sv. Hostýn
 29.9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

Fryštácká farnost Vás srdečně zve na děkovnou pouť na Svatý Hostýn, (letos bude součástí tzv. pěší poutě pořádané DISem), která se uskuteční ve čtvrtek 28. září 2017 (státní svátek – volno).

Slavnostní mše svatá sloužená P. Josefem Brtníkem, při které bude hrát i dechová hudba Fryštácká Javořina začne v 11:15. Odjezd autobusu z náměstí ve Fryštáku bude v 10 hodin (jízdné 50 Kč).

Po skončení mše – kolem 12.30 bude pro všechny přítomné připraven malý koncert.

Ve 13 hodin bude následovat požehnání a rozloučení s poutníky. Návrat do Fryštáku je naplánován po 14 hodině.

Na Vaši účast se těší organizátoři akce.

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

Moudrý člověk na štěstí nečeká

Maminky nás učí mluvit, manželky mlčet

Manželství je nebe a peklo

Mládí žije s nadějí, stáří ze vzpomínek

Moudrý člověk i sousedův dům před ohněm chrání

Mladý uroste, nemocný se uzdraví, ale blb zůstane blbem

Mnozí vyhledávají krásné noci a ztrácejí krásné dny

Mluvením rýži neuvaříš

Moudrost nekoupíš

Mladí ležáci, staří žebráci

slovenské

lidové

německé

francouzské

slovenské

lidové

holandské

lidové

české

české

DOPLŇOVAČKA NA ZÁŘÍ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K
Š	K	O	L	A	U	Ž	J	E	O	T	E	V	Ř	E	N	A

Legenda:

1. Končetina raka. – 2. Kněžská sutana. – 3. Malý druh pečiva. – 4. Brambory (nářečí). – 5. Kuchyňský nábytek. – 6. Množství, počet. – 7. Vojenská hodnost. – 8. Menší místnost. – 9. Výrobce kopyt. – 10. Typ zlodějů. – 11. Zvukové vybavení auta. – 12. Pouťová atrakce. – 13. Kniha dějiny. – 14. Volně jít. – 15. Nákladní auta většího typu. – 16. Budoucí faráři. – 17. Menší místnost na vaření.

Připravil František Zálaha

Tajenka z minula ...ale ta žije v paneláku.

FESTIVAL - BURNING SQUARE - KROMĚŘÍŽ (sobota 16. září 2017)

Dát prostor Bohu, aby on sám mohl jednat - v životě každého. Jsme Ignite projekt (Ignite = zažehnout). Baví nás pořádat akce, které jsou "zažehnuté" a inspirované Boží láskou. Baví nás i Burning Square! *Bez zkušeností, ale zato s hořícím srdcem jsme se do příprav pustili poprvé v roce 2016. Ne sami, ale se stovkou mladých, kteří se pro Hořící náměstí nadchli. Toužili jsme Boží lásku ukázat celému městu. Na kroměřížském náměstí jsme tedy uskutečnili Burning Square. Bezpočet hlubokých okamžiků, koncerty, chvály, osvěžující limonáda a cookies v kavárně, přednášky, diskuze, worshipy a evangelizační videa, poradenství a možnost modlitby, vlastní evangelizační magazín a program pro děti.*

Letos účinkují: ESPÉ, Way to go, Noemiracles, HERO, ONMY, Brno worship

STAGE1: Velké náměstí, Kroměříž, 15-22h

STAGE2: před Arcibiskupským gymnáziem, Kroměříž, 15-22h

AFTERPARTY: Starý pivovar (u Velkého náměstí), 22-24h

na celou akci vstup **ZDARMA** - více na <http://igniteprojekt.cz/bs/>

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 2. 9. 2017 V NÁKLADU 200 KS.